

VYSOKÉ TRESTY PRO ATHOSKÉ MNICHY

Soluňský soud na konci ledna odsoudil k dvacetiletému vězení opata a jednoho z mnichů pravoslavného kláštera Esfigmenou v autonomní mnišské republice Athos, která se nachází na řeckém poloostrově Chalkidiki. Klášter, který obývá asi sto mnichů, již před půl stoletím vypověděl poslušnost konstantinopolskému patriarchovi, pod jehož pravomoc v církevních záležitostech mnišská republika s dvaceti převážně řeckými kláštery patří.

Pokusy o vystěhování mnichů byly vždy neúspěšné. V roce 2005 bylo ustanoveno nové bratrstvo kláštera Esfigmenou, které však sídlí v provizorních prostorách, jelikož „staré bratrstvo“ nadále odmítá starobylý klášter z 10. století opustit.

Důvody vzpoury proti konstantinopolskému patriarchovi byly jeho ekumenické aktivity, které rebelující mniši považují za heretické, a považují se tak za obránce „pravého pravoslaví“; naopak patriarchát je označuje za schizmatiky a okupanty kláštera. K pokusu o předání jedné z budov kláštera novému bratrstvu došlo za asistence řecké policie v roce 2013. Jeden z mnichů při potyčce házel zápalné lahve. Právě za to mu byl vysoký trest uložen. Na stejnou dobu je za navádění k trestnému činu do vězení poslán opat Methodios. Oba byli odsouzeni *in absentia*, zastupováni pouze svými obhájci.

NA SEZNAMU ZEMÍ PERZEKUJÍCÍCH KŘEŠŤANY POPRVÉ I USA

Ve Washingtonu sídlící nevládní organizace *International Christian Concern* (ICC) od roku 1995 vydává každoroční zprávu nazvanou „Síň hanby“. Obsahuje seznam zemí, v nichž dochází k utlačování křesťanů. Země jsou rozdělené do tří kategorií: „Nejhorší z nejhorších“, „Střední země“ a „Nové a hodné pozornosti“.

Do první kategorie byly nyní zařazeny Sýrie a Irák, kde se křesťanská populace v posledních letech značně zmenšila, křesťané byli buď zabiti, nebo donuceni svou vlast trvale opustit. Dále sem patří Nigérie kvůli pokračující kampani Boko Haram, jejímž cílem je křesťany v zemi zcela vyhladit. Jako poslední je v této kategorii jmenována Severní Korea, kde jsou křesťané vystaveni nepřítel-



Fanoušci sportovního klubu AEK demonstrují na podporu kláštera Esfigmenou.
Foto: <http://greece.greekreporter.com>.

nému mučení. Autoři studie popisují barbarské způsoby poprav, jakými jsou upalování, plynové komory nebo křižování, a uvádí svědectví bývalých vězňů o tom, že viděli své spoluvězně, jak se vzájemně kamenují k smrti.

V zemích, jako jsou Egypt, Pákistán, Indie nebo Čína, rovněž pokračuje perzekuce křesťanů, ale nejsou v nich vystaveni nebezpečí naprosté likvidace, jako je tomu u první kategorie. Přesto jsou v nich různé podoby násilí páchaného na lidech kvůli jejich víře na deníkem pořádku.

Do třetí kategorie autoři americké studie zařadili Rusko a Mexiko, v nichž jsou diskriminovány křesťanské minority, ale rovněž i samotné Spojené státy americké. Tento svůj krok obhajují tím, že chtějí poukázat na znepokojivé trendy vytlačování křesťanství z veřejného života a omezování svobody náboženství v souvislosti s antidiskriminační legislativou. „Považovali jsme za velmi důležité poukázat na tyto tři země, kde náboženská diskriminace a perzekuce nejsou považovány za obvyklé, ale dosáhly jisté hranice, která vyžaduje pozornost,“ prohlásil prezident ICC Jeff King.

NÁBOŽENŠTÍ KONZERVATIVCI ZKLAMÁNI TRUMPOVÝM POSTOJEM K ANTIDISKRIMINAČNÍ POLITICE

Rozhodnutí nového amerického prezidenta zachovávat politiku svého předchůdce ve vztahu k homosexuálům vyvolalo nálady nespokojenosti mezi mnohými konzervativními věřícími, tedy v té části populace, která většinově

volila právě republikánského kandidáta. Konkrétně jde o potvrzení exekutivního nařízení č. 13672, které vydal Barack Obama v roce 2014. Zmíněné nařízení potvrdilo předcházející, která zakazovala diskriminaci na pracovištích a při uzavírání pracovních smluv u federálních dodavatelů i subdodavatelů, a rozšířilo je o sexuální menšiny a genderovou identitu. Již tehdy se představitelé některých náboženských skupin (zvláště římskokatolictví biskupové, evangelikální vůdci a ortodoxní rabíni) ohradili kvůli obávám z omezení náboženských svobod, např. v případě charitativních organizací. „Církev vytrvale odmítá veškerou nespravedlivou diskriminaci a potřebujeme pokračovat dále v prosazování spravedlnosti a slušnosti na pracovištích. Exekutivní nařízení 13672 však spíše problém vytváří, než že by jej řešilo,“ stojí v současném prohlášení arcibiskupů Charlese Chaputa a Williama Loriho. Podle nich totiž tato legislativa vytváří nové formy diskriminace věřících, proto je rozhodnutí nového prezidenta potvrdit její platnost krokem špatným směrem.

S tím nesouhlasí Francis DeBernardo, výkonný ředitel *New Ways Ministry*, organizace katolických homosexuálů, podle něhož je v nové vládě „hodně lidí s dlouhou historií anti-LGBT politiky a názorů včetně viceprezidenta Penceho“ a „ukazují zarážející nedostatek citlivosti k otázkám diverzity“. Vyjadřuje politování nad tím, že biskupové nechápou, že antidiskriminační nařízení je ve skutečnosti „naplňování učení církve o spravedlivém zachá-



Čím naopak nový americký prezident náboženské konzervativce potěšil, bylo jmenování obránce náboženských svobod Neila Gorsucha do Nejvyššího soudu USA, čímž konzervativci získali v této důležité instituci převahu.
Foto: <https://en.wikipedia.org>.

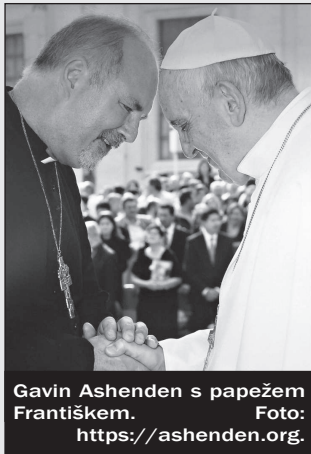
zení s pracujícími“. Ředitelka *Dignity USA*, další organizace katolických homosexuálů, Marianne Duddy-Burkeová vyjádřila svou úlevu, že Trumpova administrativa pochopila důležitost antidiskriminační politiky, kterou podle ní podporuje většina amerických katolíků.

Podobně Trump zklamal konzervativce, když rozhodl o ponechání úřadu speciálního vyslan-

ce pro sexuální menšiny při ministerstvu zahraničí. Tony Perkins, ředitel lobbistické organizace Family Research Council, prohlásil, že „administrativa by se spíše měla zaměřit na perzekuci a genocidu křesťanů než propagování práv gayů.“

KONTROVERZE KOLEM KŘEŠŤANSKO-MUSLIMSKÉ BOHOSLUŽBY VE SKOTSKU

Na svátek Zjevení Páně se v anglikánské katedrále v Glasgow konala společná křesťanská a muslimská bohoslužba. Probošt katedrály Kelvin Holdsworth k akci řekl, že již dříve podobná setkání v jiných kostelích „přispěla k prohloubení přátelství na lokální úrovni, k většímu uvědomění si toho, co máme společného, a k dialogu o tom, v čem se lišíme“. Událost však ostře kritizoval Gavin Ashenden, theolog a jeden ze třiceti dvou kaplanů Jejího Veličenstva britské královny. Ashenden patří k dlouhodobým kritikům islámu. Už před dvěma lety na sebe upoutal pozornost, když publikoval citace z Koránu, které mají navádět k zabíjení nepřátel. Když byl tehdy upozorněn, že jeho komentáře mohou být vnímány jako urážející, odpověděl, že „pokud se někdo cítí uraže-



Gavin Ashenden s papežem Františkem. Foto: <https://ashenden.org>

ný mým citováním Koránu, pak není uražen mnou, nýbrž Koránem“. Nyní vystoupil proti tomu, že se v anglikánském kostele četla pasáž ze súry Marie, která přímo popírá božství Krista. Kaplan to označil za „rouhání“ a „urážku perzekuovaných křesťanů ve světě“, kteří v muslimských zemích trpí pronásledování právě kvůli tomu, že jsou věrní učení o Ježíšově božství jakožto „samotnému jádru víry“. Pro BBC uvedl, že ačkoliv byla akce „prezentována jako stavění mostů a způsob vzdělávání lidí, bylo to učiněno špatně, nesprávným způsobem, na nesprávném místě a v nesprávném kontextu“. Krátce po publikování svých názorů reverend Ashenden oznámil svou rezignaci, protože mu v Buckinghamském paláci bylo sděleno, že jeho vystupování je v rozporu s politickou neutralitou královny. Sám uznal, že mu jeho role neumožňovala příliš se veřejně vyjadřovat ke kontroverzním tématům, což nyní bude činit ve větším měřítku, protože mu to přikazuje „jeho svědomí a jeho chápání křesťanství“.

SVĚDKOVÉ JEHOVOVI V INDII SE SOUDÍ KVŮLI HYMNĚ V KINECH

Příslušníci náboženské společnosti Svědkové Jehovovi se pokoušejí zvrátit rozhodnutí indického Nejvyššího soudu z října minulého roku, podle něžž se v kinech musí před promítáním pouštět státní hymna spolu s obrazy státní vlajky, přičemž musí každý divák povstat.

Svědkové však takovéto úkony považují za modloslužbu. Proto si najali amerického právníka, který jim má pomoci připravit žalobu napadající toto rozhodnutí.

Rozsudek byl vydán poté, co si jeden osmasedmdesátiletý občan stěžoval, že byl před šestnácti lety okřikován diváky v kině sedícími za ním, když po-
vstal při hraní hymny, jež byla součástí scény v jednom Bollywoodském filmu. Jiný invalidní muž byl nedávno naopak napadán, když si v kině při hraní hymny nestoupl. Zdá se, že nové rozhodnutí ruší dřívější z roku 1986, kdy Nejvyšší soud

rozhodl ve prospěch Svědků Jehovových, kteří byli zbaveni povinnosti hymnu zpívat.

ČLEN ÓM ŠINRIKJÓ NAPSAL V CELE SMRTI SVÉ VZPOMÍNKY

Bývalý vysoce postavený člen Óm šinrikjó, nyní čtyřiapadesátiletý lékař Tomomasa Nakagawa, který již šestým rokem čeká na popravu, publikoval v listopadovém čísle časopisu *Gendai Kagaku* („Věda dnes“) vzpomínky na své působení v tomto novém náboženském hnutí. Nepopisuje jen technickou stránku sarinového útoku na tokijské metro v roce 1995, ale dává nahlédnout i do sociální atmosféry v této skupině a do myslí hlavních aktérů teroristického útoku.

O vůdci Asaharovi, který rovněž stále ještě čeká na exekuci, napsal, že jeho schopnosti coby učitele jógy a meditace „byly extrémě vysoké“. Lidé podle něj nevstupovali do Óm šinrikjó, aby páchali

vraždy. „My, co jsme vložili důvěru v Asaharu na poli jógy a meditace, jsme byli vtaženi do (fatálních) aktivit.“ Nakagawa se v článku za svůj podíl na otravných činech, k nimž kromě dvou sarinových útoků patřily i vraždy nepohodlných svědků, omluvil.

V celách smrti na popravu čeká celkem 14 příslušníků hnutí. To se po tragických událostech přejmenovalo na *Alef*. Roku 2007 se od něho oddělila skupina *Hikari no Wa* („Kruh světla“). Obě skupiny jsou pod policejním dohledem.

VENEZUELŠTÍ KONVERTITĚ K ŽIDOVSTVÍ BOJUJÍ O PRÁVO NA NÁVRAT

Devět Venezuelanů, kteří konvertovali k židovské víře, požádalo o přestěhování do Izraele na základě práva návratu. *Alija* jim však nebyla izraelským ministerstvem vnitra umožněna, jelikož konverze podle něj neproběhla náležitým způsobem a budí zdání účelovosti. Muž v médiích uváděný jako Juan Ferreira to popírá. Ke konverzi se podle něj začali připravovat už v roce 2011, kdy se ještě jejich země nepotýkala s vážnou krizí. Původně prý ani neměli v plánu emigrovat, ale současná situace jim nedává naději na možnost vychovávat děti v judaismu, protože ve Venezuele je rozšířený antisemitismus. „Venezuelská vláda je stoprocentně antisemitská,“ uvádí Ferreira, který vyslovil znepokojení, že antisemité se jich nebudou ptát, zda byla jejich konverze platná. A dodává, že jejich „konverze byla halachickým způsobem přijata Bejt dinem a již téměř 19 měsíců přináležíme k tradiční židovské komunitě ve Valencii ve venezuelském státě Carabobo“. Proto budou všichni tři dotčené rodiny o právo na přestěhování se do židovského státu dále usilovat.

Z Venezuely kvůli krizi odchází velké množství Židů. Před patnácti lety jich zde žilo asi 20 tisíc, nyní je to méně než polovina. Odcházejí převážně do Panamy a USA. Do Izraele se jich v roce 2015 přesídlilo sto jedenáct, za minulý rok nejsou data ještě známa. ■

Podle *World Wide Religious News, Religious News Service a Portal-Credo.ru s přihlédnutím k jiným zdrojům připravil Miloš Mrázek.*